

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

VY_32_INOVACE_S3.3_Čt.2.03

Autor: Mgr. Jitka Kučerová

Vzdělávací oblast: Český jazyk, čtení

Téma: Já Baryk a můj srnec

Ročník: 2.

Datum vytvoření: listopad 2011

Anotace: pracovní list pro práci s textem

Metodické pokyny: Čtení textu – část textu čte učitel, část děti na kontrolní otázky k textu odpovídají žáci. Psaní Morseovou abecedou. Strany 2, 3 a 4 jsou k nakopírování pro žáky, strany 2, 3 a 5 (s odpověďmi) jsou pro učitele.

Pomůcky: psací potřeby, pracovní list pro každého žáka

Zdroj: kniha František Nepil – Já Baryk (Albatros 1988)

Já Baryk a můj srnec

Tak už je říjen, měsíc mastných kostí. V každé vsi je popsícení a nám psům se k boudě servírují celé hory voňavých kostí. Jak takové popsícení vypadá, to přece víte: lidé celý den jedí jen to nejlepší a navečer odnesou buben, basu a trumpetu do hospody a tam na ně vyjí po psím způsobu. Proto je to popsícení. Vyjí do půlnoci, jako my, i déle. Pak se rozejdou domů, někteří i po čtyřech jako my, prospí se a druhý den nám zase přinesou celou horu mastných kostí. Je to radost, být psem, když je říjen. Kdekdo by chtěl najednou psem být, i když na to nemá hlavu. Hlavně kvůli tomu pekáči kostí.

Nechci ovšem házet všechny do jednoho kastrůlku. Jsou i taková, co to myslí s tím popsutím upřímně.

Například srnec.

Srnci vědí, že nejsou skoro k ničemu. Celý den chodí po lese a vysílají si morseovku bílým praporkem, který mají pod ocáskem. Když ho zmenší, je to tečka, když ho zvětší, je to čárka. Takhle si vyšlou třeba „poplach!“ a pak všichni utečou. Srny i srnci signalizují tak dobře, že by mohli i k námořnictvu. Ale to je pro ně málo. Chtějí se stát přímo psem. Všichni se učí štěkat.

U nás v lese je taky jeden takový srnec. Řekl jsem si: je to snaživý srnec, přiučím ho, budu mu předštěkávat. Mockrát jsem se za ním pustil, ale vždycky, když mě zahlédl, utekl. Kdybych chtěl, dohonil bych ho raz dva. Srnec totiž přeběhne dvě paseky a má toho dost.

„Ty štěkáš moc jednotvárně,“ hafal jsem za ním do lesa, „a zapomínáš vrčet! To z tebe pořádný pes nikdy nebude. Dále, chlapečku, co ta tvá paráda na hlavě? Co ty parůžky? Buď budeš pes, nebo budeš honit parádu. Pes parůžky nenosí. A za třetí, nemůžeš pořád kousat trávu jenom před deštěm. Jestli máš hlad, pojď se mnou k brambořišti. Mám tam spížírnu. Vybereš si pár kostí a bude po hladu. Tak to správný pes dělá.“

Celý den po té mé domluvě chodil po lese a tloukl hlavou o stromky, aby si urazil parůžky. Všichni srnci tlučou v říjnu hlavou do stromků, aby jim uletěly parůžky. Všichni se chtějí popsout.

Jenže naši lidé nestojí o to, aby se jim psí plemena posrnčila. Nestojí o to, aby se psem stal kdekdo. Když vidí, že těch srnců běhá po lese přece jen moc, vezmou bouchačku a jdou na ně.

Můj člověk mě vždycky brává s sebou. Mám na to školy: vím, že se v lese nesmí ani ceknout. A ještě nikdy v životě jsem v lese necekl. Tentokrát jsme však přišli do dubiny, a kdo myslíte, že se zjevil na paloučku? – Nu ovšem, můj srnec! Čichl semhle, čichl tamhle a začal se pást, jako by se nechumelilo. Můj člověk tedy přiložil pušku k líci a já se díval, kdy to bouchne. Kdy se ten srnec, tuňťa jeden, složí do trávy. Bylo mi ho líto. Tak rád bych ho ještě slyšel špatně štěkat. A tak jsem poprvé v životě udělal to, co vzdělaný pes v lese nikdy provést nesmí. Udělal jsem haf! Můj srnec vyskočil, jako by byl na péro, a v ten ráz byl pryč. A můj člověk na mě udiveně koukal a nevěřil svým uším. Já ty svoje sklopil, protože jsem věděl, co bude. A taky že bylo! Neumíte si představit, jak to štípalo.

Pak jsem ležel před boudou a čekal, až mi to zchladne. A představte si, že k půlnoci přišel ten srnec na kraj smrčiny a odštěkal mi poděkování!

„Rádo se stalo,“ hafl jsem k lesu a myslel jsem si: pořádný pes z něho asi opravdu nebude. Ale proč by neměl běhat po světě i sem tam nějaký srnec. Místa je tu dost. A kdyby nebylo, může jít ostatně k tomu námořnictvu.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

VY_32_INOVACE_S3.3_Čt.2.03

Já Baryk a můj srnec

Odpověz na otázky:

Říjen je měsíc _____

Čím vysílají srnci morseovku? _____

Čím se chtějí všichni srnci stát? _____

Proč se srnec nemůže stát psem?

1. _____

2. _____

3. _____

Kam vzal pán Baryka? _____

Jak Baryk zachránil srnce? _____

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

VY_32_INOVACE_S3.3_Čt.2.03

Já Baryk a můj srnec

Řešení:

Říjen je měsíc *masných kostí*

Čím vysílají srnci morseovku? *Bílou skvrnou (praporkem) pod ocáskem.*

Čím se chtějí všichni srnci stát? *psem*

Proč se srnec nemůže stát psem?

1. *neumí štěkat*
2. *má parůžky*
3. *jí pořád jen trávu*

Kam vzal pán Baryka? *do dubiny na srnce*

Jak Baryk zachránil srnce? *zaštěkal*